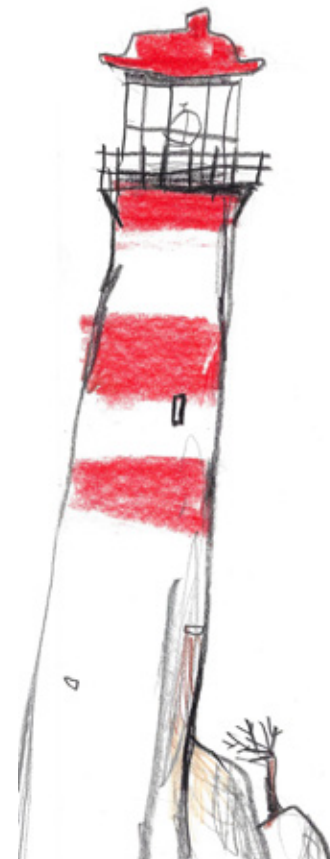

VUURTORENBEER

Van Mathilde Stein verschenen bij Lemniscaat:

Bang Mannetje | Monsterlied | Van mij!
De kindereter | Prinses Pernilla en de reddende ridders
Juffrouw van Zanten en de zeven rovers
Beste Bregje Boentjes | Boelies kerstplan
Pluk en Pluis. De weg naar terug

Mogelijk gemaakt door

**Gemeente
Rotterdam**

De auteur ontving voor het schrijven van dit boek een projectsubsidie van de Gemeente Rotterdam. Met veel dank!

Tekst: © Mathilde Stein 2023

Illustraties: © Piet Grobler 2023

Nederlandse rechten Lemniscaat b.v.,

Vijverlaan 48, 3062 HL Rotterdam, 2023

ISBN 978 90 477 1463 7

NUR 282

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, microfilm, geluidsband of op welke andere wijze ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Druk- en bindwerk: Wilco, Amersfoort

Dit boek is gedrukt op milieuvriendelijk, chloorvrij gebleekt en verouderingsbestendig papier en geproduceerd in de Benelux, waardoor onnodig en milieuverontreinigend transport is vermeden.

Kijk voor meer informatie, lessuggesties en extra's op www.lemniscaat.nl

Mathilde Stein

Met tekeningen van
Piet Grobler

Vuurtorenbeer

LEMNISCAAT ROTTERDAM

1

Vuurtorenbeer is altijd vrolijk.

Elke morgen denkt hij:

‘Wat bof ik toch dat ik een Vuurtorenbeer ben!

Wat een geluk!’

En dan duikt hij blij in zee voor zijn ochtendbad.

Het eiland is piepklein,

maar Vuurtorenbeer verveelt zich nooit.

Hij surft op de golven, zoekt schelpen voor zijn verzameling of speelt met zijn vriend Marius.

En elke avond klimt hij net voor zonsondergang
fluitend de vuurtorentrap op.
Om de lamp aan te steken.

Laaang-laaang-kort, laaang-laaang-kort,
seint de vuurtoren.
Dan kijkt Vuurtorenbeer uit over het weidse water
en zucht hij een tevreden zucht.
Ja.
Vuurtorenbeer zijn,
dat is echt het mooiste wat er bestaat.

2

Vandaag komt de postboot langs om spulletjes te brengen.
Lucifers natuurlijk, voor de lamp.
Maar ook koekjes en kleurpotloden en klapkauwgom.
En álle kranten van de afgelopen tijd.
Zo kan Vuurtorenbeer lezen wat er
in de rest van de wereld is gebeurd.

‘Er staat een nieuwe serie in,’ vertelt de kapitein,
terwijl hij een dik pak kranten op de steiger tilt.
‘Over Avonturenbeer. Spánnend!’

3

Zo! Dat vindt Vuurtorenbeer dus ook.

Hij kan die avond helemaal niet meer stoppen met lezen.

‘Avonturenbeer in gevecht met het driekoppige sneeuwmonster’,
‘Avonturenbeer op zoek naar de schat van de Bloeddorstige Blauwbil-bavianen’,
‘Avonturenbeer ontmantelt een onderaards trollenbastion’.

Vuurtorenbeer weet niet zo goed wat ‘ontmantelen’ betekent. Of ‘onderaards’, of ‘trollenbastion’. Maar het klinkt geweldig.

Opgewonden leest hij het ene verhaal na het andere. De hele nacht door. Hij vergeet zelfs om naar bed te gaan.

Pas als de zon weer opkomt, slaat Vuurtorenbeer de laatste krant dicht. En als hij daarna naar buiten kijkt, lijkt het net... of alles daar nu anders is.

Fragment uit Mathilde Stein, *Vuurtorenbeer*, Lemniscaat, 2023. Dit fragment mag enkel gebruikt worden voor educatieve doeleinden en niet verder worden verspreid.